

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2004 ΕΤΟΣ 54ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 929 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

ΕΥΣΕΒΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Μπορούμε νά παρομοιάσουμε τήν Ὁρθόδοξη Χριστιανική Ἐκκλησία ἄριστα μέ οἰκία. Τά θεμέλια τῆς οἰκοδομῆς, οἱ κολόνες καί τά δοκάρια τῆς εἶναι τά δόγματα τῆς πίστεώς μας. Οἱ αἰώνιες καί ἀναλλοίωτες στήν πορεία τῶν αἰώνων ἀλήθειες, πού ἐγγυῶνται τό ἀκατάλυτο τῆς οἰκίας. Ἐγγυῶνται δηλαδή ὅτι ἡ οἰκία αὐτή, τό σπίτι δηλαδή τοῦ Θεοῦ, ἡ Ἐκκλησία, δέν θά πέσει ποτέ, καθώς καί ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς τό βεβαιώνει «Καί πύλαι Ἰερουσολῶν οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Ματθ. 16,18).

Ὅταν ὅμως στήν οὐράνια αὐτή κατοικία, στό θεῖο αὐτό καθίδρυμα, τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐπέμβει ὁ ἄνθρωπος κι ἀρχίζει νά ἀλλοιώνει τόν συνδετικό σκελετό τῆς οἰκίας, ἀρχίζει νά ἀλλάζει τήν δομή ἢ νά ἀντικαθιστᾷ τούς κίονες (κολόνες), διότι κατὰ τήν ἀντίληψή του ἡ οἰκία εἶναι παλαιά, μή σύγχρονη, μή ἐξελιγμένη, ἔξω ἀπό τούς καιρούς τῆς, τότε ἐνῶ ἡ οἰκία θά φαντάζει ἀνακαινισμένη καί σύγχρονη στά μάτια τῶν μεταρρυθμιστῶν καί ἀνανεωτῶν, μέ τούς

καιρούς ὅταν φυσήξουν οἱ ἄνεμοι καί κατέβουν οἱ ποταμοί ἡ παραμορφωμένη οἰκία θά παρασυρθεῖ καί θά κατεδαφισθεῖ μή ἀντέχοντας στήν σφοδρότητα τῶν κακῶν καιρῶν (Ματθ. 7,27).

Ἀπόδειξη ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἐπιχειρημάτων εἶναι ἡ ἱστορία τῶν αἰρετικῶν ἐκκλησιῶν πού ἐμφανίστηκαν ἕως σήμερα. Μόνο τήν παπική ἐκκλησία νά λάβουμε ὡς παράδειγμα θά διαπιστώσουμε πόσο τραγική ἦταν ἡ πτώση τῆς. Δέν εἶναι πτώση ὅταν ἕνας «Χριστιανικός» λαός μιά «Χριστιανική Ἐκκλησία» πηδᾷ σάν ἄρκτος πάνω στήν Χριστιανική αὐτοκρατορία τοῦ Βυζαντίου τήν περίοδο τῶν σταυροφοριῶν; Ἡ δέν εἶναι πτώση τό αἰρετικό «φιλιόκβε» μέ δυαρχία θεότητος, τά συγχωροχάρτια, τό καθαρτήριο πῦρ, ἡ Ἱερά ἐξέταση τῆς Δύσης; Δέν εἶναι πτώση ἡ πλήρη ἐκκοσμίκευσή τῆς; Ἡ ἡ προσκύνηση τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ; Τό κοσμικό κράτος τοῦ Βατικανοῦ, ἡ ἀναγνώριση τῆς Πανθρησκείας ὡς ἀξίας; Ποῦ εἶναι ὁ Χριστιανικός λαός τῆς Εὐρώπης; Οἱ μιναρέδες τοῦ Ἰσλάμ ὅλο καί τήν πολιορκοῦν περισσότερο κι αὐτή ὁδηγεῖται ἀπό κατήφορο σέ

κατήφορο (Ματθ. 15,13). Ὡντως ἀψευδεῖς οἱ λόγοι τοῦ Χριστοῦ μας.

Ἀλλά δέν εἶναι μόνον ὁ σκελετός τῆς οἰκοδομῆς πού τήν ἀπαρτίζει. Εἶναι καί οἱ τοῖχοι της, ἡ θύρα, τὰ παράθυρα καί ἡ σκεπή. Θά μπορούσαμε, λοιπόν αὐτά νά τά ἀντιστοιχίσουμε μέ τό Κανονικό της Δίκαιο. Οἱ σεπτοί καί ἅγιοι ἱεροί κανόνες πού θεσπίσθηκαν καί ἐπικυρώθηκαν στίς διάφορες τοπικές καί οἰκουμενικές συνόδους ὀρίζουν τόν ἱερό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, προστατεύουν τό ποίμνιό της καί ἀποσκορακίζουν τοὺς ψευδοποιμένας, τοὺς ψευδαδελφούς καί τοὺς διαφόρους ἐπιβούλους της. Ὅπως ἀκριβῶς καί οἱ τοῖχοι τῆς οἰκίας προστατεύουν τοὺς ἐνοίκους ἀπ' τοὺς κλέπτες καί τοὺς διαρρηκτες. Ἐνῶ οἱ θύρες ἀνοίγουν μόνον στά νέα της μέλη πού εἰσέρχονται γιά νά βροῦν ἀσφάλεια, θαλπωρή καί προπάντων ὑγιή πνευματική τροφή. Αὐτή ἡ πνευματική τροφή σώζει τόν ἄνθρωπο ἀπ' τήν πείνα καί λιμοκτονία τῶν κοσμικῶν φιλοσοφικῶν καί κοινωνικῶν συστημάτων.

Μήπως μπορεῖ κανεῖς νά ἰσχυρισθεῖ ὅτι ἀρκοῦν σέ μία οἰκία μόνον ὁ σκελετός της; καί ὅτι οἱ τοῖχοι ἢ ἡ σκεπή καί τὰ ὑπόλοιπα μέρη της εἶναι ἄχρηστα; Ὅχι βέβαια. Μόνον ἀνόητοι θά τό ἰσχυρίζονταν αὐτό.

Κι ὅμως ὑπάρχουν ἀδελφοί, ὑποτίθεται πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας πού ἰσχυρίζονται ἀκριβῶς αὐτό τό πράγμα. Λένε, δηλαδή, ὅτι: «δέν μᾶς ἐνδιαφέρει πῶς μπήκε κανεῖς στήν Ἐκκλησία, ἂν πήδησε ἀπ' τό παράθυρο σάν κλέπτης ἢ ἂν μπήκε ἀπό τήν πόρτα ὡς προσκεκλημένος καί φίλος». Ἰσχυρίζονται ἐπίσης ὅτι: «μᾶς εἶναι ἀδιάφορο ἂν ἕνας κληρικός εἶναι μολυσμένος μέ ἠθικά παραπτώματα καί ἀκατανόμαστες πράξεις. Ἐκεῖνο πού μᾶς ἐνδιαφέρει ἀποκλειστικά καί μόνον εἶναι νά ἔχει τήν ἐνότητα τῆς πίστεως. Ἡ πίστη εἶναι τό ἕνα καί τό πᾶν».

Θά θέλαμε νά ρωτήσουμε αὐτούς τοὺς Χριστιανούς. Θά ἄφηναν στό σπίτι τους νά μπεῖ κάποιος ἀκάλεστος καί ἄγνωστος καί θά τόν θεωροῦσαν μέλος τοῦ σπιτιοῦ τους μόνον καί μόνον ἐπειδή ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχει τίς ἴδιες ἀπόψεις μαζί τους καί ὅτι θέλει τό καλό τοῦ σπιτιοῦ τους; Ὅχι, βεβαίως. Οὔτε νά τό διανοηθοῦν δέν θά ἤθελαν. Αὐτό ὅμως ἀκριβῶς λένε γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ἀλλά γιά νά μήν κατηγορηθοῦμε ὅτι οἱ σκέψεις μας καί τὰ ἐπιχειρήματά μας εἶναι ἀστηρίκτα θά ἐπικαλεσθοῦμε τοὺς σεπτούς ἱερούς κανόνες τῆς Ἀγιωτάτης Μητρὸς ἐκκλησίας.

Ἀντιγράφουμε ἀπό τόν ΛΑ' (31ο) Ἀποστολικό κανόνα σύμφωνα μέ τήν ἐρμηνεία τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου ἀπό τίς σελίδες 32 καί 33 τοῦ ἱεροῦ Πηδαλίου ἔκδοσις Ἀστέρος 1976.

«Ὁ παρών Ἀποστολικὸς κανὼν διορίζεται οὕτως· Ὅποιος πρεσβύτερος ἤθελε καταφρονήσῃ τὸν ἰδικόν του Ἐπίσκοπον, καὶ χωρὶς νὰ γνωρίσῃ αὐτόν πῶς σφάλλει φανερά ἢ εἰς τὴν εὐσέβειαν, ἢ εἰς τὴν δικαιοσύνην· ταυτὸν εἰπεῖν, χωρὶς νὰ γνωρίσῃ αὐτόν πῶς εἶναι φανερά, ἢ αἰρετικὸς, ἢ ἄδικος, ἤθελε συμμαζῶνῃ κατ' ἰδίαν τοὺς Χριστιανούς, καὶ κτίσας ἄλλην ἐκκλησίαν ἤθελε λειτουργῇ εἰς αὐτὴν ξεχωριστά, χωρὶς τὴν ἁδειαν καὶ γνώμην τοῦ Ἐπισκόπου του, ὁ τοιοῦτος ὡς φίλαρχος, ἅς καθαίρηται ἐπειδὴ ὡς τύρραννος μέ βίαν καὶ τυραννίαν, ζητεῖ νὰ σφετερισθῇ τὴν ἀνήκουσαν ἐξουσίαν τῷ Ἐπισκόπῳ του. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι μὲν ἄλλοι κληρικοὶ συμφωνήσουν μέ αὐτόν εἰς τὴν τοιαύτην ἀποστασίαν, ὡς καθαίρωνται παρομοίως καὶ αὐτοί· ὅσοι δέ λαϊκοί, ἅς ἀφορίζωνται».

Ἀλλά ἐδῶ μπαίνει ἕνα σοβαρὸ ἐρώτημα. Γιατί οἱ Χριστιανοὶ αὐτοὶ ἔχουν τέτοιες ἀπόψεις; Γιατί σκέπτονται τόσο ἐπιπόλαια καὶ καταστροφικά; Διότι ἀδελφοί μου δέν ἔχουν καθαρίσει ἀπ' τὴν λύμῃ τοῦ ἐπαράτου Νεοημερολογισμοῦ. Ὁ λοιμὸς τοῦ Νεοημερολογίτικου οἰκουμενισμοῦ δέν ἔχει μολύνει μόνον τοὺς ποιμένες του ἀλλὰ δυστυχῶς πολὺ βαθιά καὶ τὸν λαό. Ἡ οἰκουμενιστικὴ νοοτροπία τῆς ἀσεβείας (λέγε αἵρεση) καὶ τῆς ἀδικίας (λέγε ἀνομία καὶ καταπάτηση τῶν ἱερῶν κανόνων) βρίσκεται βαθιά ριζωμένη μέσα στό νοῦ τους. Γι' αὐτό καὶ κραυγάζουν ἀναισχύντως καὶ ἀγνώστως (χωρὶς γνώση), «ὅλοι εἴμαστε ἀδέρφια. Δέν μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ κανονικότητα καὶ τό δίκαιο, ἀλλὰ ἡ πίστη».

Θά ἔπρεπε γιά νά γίνουν γνήσια μέλη τῆς Μίας Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν νά ἀπαρνηθοῦν τὰ οἰκουμενιστικά τους αὐτά φρονήματα, νά προσέλθουν μέ μετάνοια καὶ συντριβὴ στήν Ἐκκλησία, νά δεχθοῦν μέ ταπεινώση καὶ εὐλάβεια τό κήρυγμα τοῦ θείου λόγου καὶ νά ἐντρυφήσουν στήν ὑγιᾶ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὅπως αὐτὴ διαφυλάσσεται ἀκέραιη καὶ ἀπαρασάλευτη ἀπ' τὴν Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πού εἶναι ἡ συνέχεια τῆς μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἀντὶ ὅμως νά προσέλθουν μέ τέτοιο φρόνημα

Η ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΛΗ ΑΠΟΣΧΗΜΑΤΙΖΟΝΤΑΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΑΣ ΜΟΝΑΧΟΥΣ

Υπό Θεοκλήτου Μοναχοῦ Ἐσφιγμενίτου

Λέ ὅλους ἐκείνους πού ἐνδιαφέρονται καί παρακολουθοῦν τά θέματα τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως καί τήν κατάσταση τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων, εἶναι γνωστά τά διάφορα στάδια τοῦ διωγμοῦ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς πού ἄρχισε τό ἔτος 1972 καί συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Διαπιστώνεται τό ἐξῆς ἀντιφατικό φαινόμενο, ἐνῶ διευκολύνονται οἱ πάσης φύσεως αἰρέσεις τοῦ χριστιανισμοῦ καί οἱ εἰδωλολατρικές θρησκείες στή χώρα μας, διώκονται μέ φανατισμό ἐκεῖνοι πού προσπαθοῦν νά διατηρήσουν τήν Ὁρθόδοξο ὁμολογία.

Καθ' ὃν χρόνον ἡ ὑπόθεση τοῦ διωγμοῦ τῆς Μονῆς μας βρίσκεται σέ ἐκκρεμοδικία στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ἐκτόνωση τῆς ἐμπαθείας μερικῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, ὡς μή ὤφειλε, στρέφεται τώρα στήν ὑποκίνηση τῆς Στρατολογίας καί καλεῖ πρὸς στράτευσιν τοὺς μή ὑπηρετήσαντες Ἐσφιγμενίτες Μοναχοὺς.

Ὡς γνωστόν τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο σέ συνεργασία μέ τήν Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους προέβη στήν ὑπ' Ἀριθμ. Πρωτ. 1110/14-12-2002 πράξη κηρύττοντας τοὺς Μοναχοὺς μας ὡς σχισματικούς. Κατά τή γνώμη τους οἱ Μονα-

χοί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου θεωροῦνται ὡς λαϊκοί, ἀνύπαρκτοι ὡς Μοναχοί καί καταληψίες, ἐπικαλούμενοι τό 5 Ἄρθρο τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου Ἁγίου Ὁρους (Κ.Χ.Α.Ο.).

Οἱ ἀνιέροι καί συκοφαντικοί αὐτοὶ χαρακτηριζοῦν τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν ὡς σχισματικῶν ἀπό ὀρθοδόξου πλευρᾶς ἀντίκεινται στοὺς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί τήν Παράδοση Αὐτῆς.

Προφανῶς ἡ Πατριαρχική Συνοδική Πράξη δέν ἔγινε ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι καί συναριθμεῖται ἀναμφίβολα σέ παρόμοιες ληστρικές, κακόδοξες συνοδικές ἀποφάσεις ὡς τάς κατανομάζει ἡ ἐκκλησιαστική ἱστορία. Ὅπως τῆς Ἐφέσου πού κατεδίκασε τόν Ἅγιο Κύριλλο Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας, τῆς Τύρου ἡ ὁποία κατεδίκασε τόν Ἅγιο Ἀθανάσιο Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καί τῆς Δρυός πού κατεδίκασε τόν Ἅγιο Ἰωάννη Χρυσόστομο κ.τ.λ.

Πρόσφατα ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὁρους, γενομένης Συνάξεως, ἀπεφάσισε κατὰ πλειοψηφία νά δηλώσει στή Στρατολογία σάν λαϊκοὺς τοὺς μή ὑπηρετήσαντες στό Στρατό Ἐσφιγμενίτες.

Στήν παράνομη καί ιεροσύλη αὐτή ἀπόφαση

εἰσῆλθαν στήν Ἐκκλησία ὡς ἀλαζόνες. Πρὶν προλάβουν νά ἐπιστρέψουν ἀπ' τήν πλάνη ἐν μετανοίᾳ, γίνονται κήρυκες καὶ ξένων διδασκαλιῶν. Ἄνθρωποι ἀγόμενοι καί φερόμενοι ἀπὸ προκαταλήψεις, δοξασίες καί κινήματα, πλανεμένες ἀπόψεις καί θέσεις, πού ἀναστατώνουν καί καταταράσσουν τήν ἀγιώτατη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Κι ὅλα αὐτά γιατί δέν πρόλαβαν οὔτε μπόρεσαν νά ἐνστερνισθοῦν μέσα στήν καρδιά τους τήν σῶζουσα παράδοση τῶν Ἀποστόλων καί τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἐρμηνεύουν δέ τά πάντα σύμφωνα μέ τήν πεπτωκυῖα λογική τους. Κι ἐρχόμενοι στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀκολούθησαν «ποιμένες» ἀτάκτους καί ἀσεβεῖς πού ἡ Ἐκκλησία τοὺς ἀπέκοψε ὡς σεσηπότα μέ-

λη, αὐτοὶ ὅμως μέσα στό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας τους, τοὺς πλησίασαν, τοὺς στήριξαν κι ὅλοι μαζί τώρα ἀγωνίζονται νά κατακυριεύσουν τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἄς μὴν πλανῶνται ὅμως. Ὁγδόντα χρόνια τώρα ἡ Ἐκκλησία πολεμεῖται καί ἀπὸ ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς ὅπως μασόνους κι αἰρετικούς καί ἀπὸ ἐσωτερικοὺς ὅπως σχισματικούς ψευδαδελφούς καί ψευδοποιημένους.

Ἡ Ἐκκλησία ὅμως ζεῖ καί θά ζεῖ στοὺς αἰῶνες κατὰ τό ἀψευδές στόμα τοῦ Κυρίου «καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς». Ὅσο γι' αὐτοὺς πού τήν πολεμοῦν δέν τοὺς μένει παρά νά μετανοήσουν, διότι «σκληρόν πρὸς κέντρα λακτίζειν» (Πράξεις 9,5).

(Τοῦ συνεργάτου μας Τσιότρα Ζήση)

ἀντέδρασε ὁ Ἅγιος Πρωτεπιστάτης π. Στέφανος καί εἶναι πρὸς τιμὴν του. Ὑπέγραψε ὁμοῦς ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χιλιανδαρίου π. Μακάριος, στή θέσιν τοῦ Πρωτεπιστάτη. (Ὡς ἀναφέρει τό ὀρθόδοξον περιοδικόν ΑΓΙΟΣ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΗΣ, ἔτος ΛΔ΄ Μάρτιος - Ἀπρίλιος 2004, τεῦχος 2002, σελίς 47).

Αὕτη ἡ παράνομη ἀπόφασις στιγματίζει τόν Ἁγιορειτικό Μοναχισμό καί εἶναι ἀντιμέτωπη πρὸς τήν Ἐφορον τοῦ Ἁγίου Ὁρους κυρίαν Θεοτόκον. Γιατί τό γνωρίζουν πολὺ καλά οἱ Ἱεροκοινοτικοί ὅτι οἱ Μοναχοί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου ἦρθαν στό Ἅγιον Ὄρος μέ κλήσιν τῆς Κυρίας Θεοτόκου, μέ σκοπὸ νά σώσουν τήν ψυχὴ τους. Καί δέν ὑπάρχει καμμία ἐκκλησιαστικὴ νομοθεσία κατὰ τήν ὁποία νά ἀποσηματίζονται Ὁρθόδοξοι Μοναχοί ἐξαποστελόμενοι στόν κόσμον, πού τό μόνο παράπτωμά τους εἶναι ὅτι δέν κάνουν ὑπακοή στόν Αἵρετικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο καί τήν Σύνοδό Του. (Βλέπε καί Γνωμάτευσιν τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Μουρατίδου καθηγητοῦ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. 31-8-1974 Ἀθῆναι).

Οἱ «Ἅγιοι» Πατέρες θά πρέπει νά γνωρίζουν ὅτι αὐτό πού ἀπεφάσισαν γιά τούς Ἐσφιγμενίτες, ἀποτελεῖ μελανό σημάδι στήν ἱστορία τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ἀντί νά ἐλέγξουν τόν Αἵρετικό Πατριάρχη κ.

Βαρθολομαῖο, νά διακόψουν κάθε πνευματικὴ ἐπικοινωνία μαζί του καί μέ ὅσους ἐπικοινωνοῦν πνευματικῶς μ' αὐτόν σύμφωνα μέ τόν ΙΕ΄ Κανόνα τῆς Α΄ Β΄ Συνόδου, αὐτοὶ ἀντίθετα μέ τούς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί τήν παράδοση Αὐτῆς, ἔγιναν ἀδίστακτοι διώκτες τῶν Ἐσφιγμενιτῶν, οἱ ὁποῖοι ὑποφέρουν μέ καρτερικότητα τά πάντα, προκειμένου νά κρατήσουν τήν Ὁρθόδοξη ὁμολογία.

Τέλος, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Ἁγίου Ὁρους εἶναι φανερόν ὅτι στίς ἡμέρες μας μή ἐκφράζοντας τό ὀρθόδοξον φρόνημα, ὑποβαθμίζουν τήν πνευματικότητα τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου, μέ ἀποτέλεσμα νά κινδυνεύει τό Ἄβατον καί τό Αὐτοδιοίκητον Αὐτοῦ. «*Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου*», γιατί εἶναι τραγικόν νά ἐγγράφονται στά Μοναχολόγια τῶν Μονῶν καί τῶν Ἐξαρτημάτων οἱ μνημονεύοντες καί ἀποδεχόμενοι τήν αἵρετικὴν γραμμὴν τοῦ Πατριαρχείου, ἐνῶ ἀντίθετα δέν ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφή τῶν ὀρθοδόξως φρονούντων Μοναχῶν.

Δέν ἐπιθυμοῦμε νά ἐπεκταθοῦμε περισσότερο... Εὐχόμεθα ὁλόψυχα στήν Παναγία μας, τήν Ἐφορο τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου, νά φωτίσει τήν διάνοια τῶν Ἱεροκοινοτικῶν καί νά ξαναφέρει τή γαλήνη, τήν εἰρήνη καί τήν Ὁρθοδοξία στό Ἅγιον Ὄρος, γιά νά ἐκπέμπει σάν καί πρῶτα τό Ἀληθινόν Φῶς, σ' ὅλη τήν Οἰκουμένη. Ἀμήν.

«ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΑΙΡΕΣΙΣ»

Τό θαυμάσιον τοῦτο ἔργον τοῦ π. **Θεοκλήτου Μοναχοῦ Ἐσφιγμενίτου**, τό ὁποῖον δέν πρέπει νά λήψῃ ἀπό τόν οἶκον οὐδεμιᾶς οἰκογενείας Γνησίων Ὁρθοδόξων.

Περιέχει τὰς αἵρετικὰς ὁμολογίας καί πράξεις συγχρόνων οἰκουμενιστῶν «Ἱεραρχῶν» καί τήν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας ἔναντι τῶν αἱρέσεων καί τόν τρόπον ἀντιμετωπίσεώς των.

Τιμᾶται 5 € καί δύναται νά τό προμηθευθῇ ὁποῖος ἐνδιαφέρεται ἀπό τό βιβλιοπωλεῖον «**Βασιλεύουσα**» (Λυκούργου 9, 6ος ὄροφος, Ἀθῆναι, τηλ. 210 3244 197) καθὼς καί ἀπό τὰς ἐκθέσεις τῶν Ἱ. Μονῶν καί Ναῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τό μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἑξομολογήσεως

Ὑπό τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

2. Μετάνοια

Ὁ ἄνθρωπος, μετά τήν διάπραξη τῆς ἁμαρτίας ἀπομονώνεται κοινωνικά καί ψυχολογικά, νιώθει ἐνοχές, συναισθάνεται τό σφάλμα του καί αἰθάνεται τήν ἀνάγκη νά τό ἐπανορθώσει, νά τό θεραπεύσει, ἐκφράζοντας μετάνοια. Ἐδῶ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μέ τό θεραπευτικό της ἔργο ἔρχεται καί ἀγκαλιάζει τόν μετανοοῦντα πιστό μέ ὅλα αὐτά τά μεταπτωτικά συμπτώματά του, χωρίς νά ἀπομονώνει τό καθένα ἀπό αὐτά ξεχωριστά. Πολλοί ὅμως ἀπό τούς μετανοοῦντες πιστούς ἐκφράζουν μετάνοια ἡ ὁποία πολλές φορές στηρίζεται σέ λανθασμένες ἀντιλήψεις. Πιστεύουν δηλαδή ὅτι γιά νά θεραπευθοῦν ἀπό μία κακή πράξη πρέπει νά κάνουν μία καλή πράξη, γιά νά ἐξιλεωθοῦν ἀπό τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ καί νά ἀποφύγουν τήν τιμωρία Του. Αὐτό βεβαίως εἶναι λάθος, διότι μέ τόν τρόπο αὐτό δέν ἀναζητοῦν τὰ αἷτια πού προκάλεσαν τήν ἁμαρτία καί ἐπομένως εἶναι ἀδύνατον νά ὁδηγηθοῦν στήν ὀρθή θεραπεία. Ἄλλοι πιστεύουν ὅτι μετάνοια, στήν περίπτωση πού διαταραχθοῦν οἱ διαπροσωπικές σχέσεις μέ τούς συνανθρώπους, εἶναι ἡ ἀπλή ἐπανόρθωση τῶν σχέσεων καί ἡ ἀποκατάσταση τῆς ἀρχικῆς ἐπικοινωνίας μεταξύ των. Ἄλλοι θέτουν ὡς προϋπόθεση γιά τήν μετάνοιά τους, τήν μετάνοια τοῦ ἄλλου. Λένε δηλαδή, ἂν μετανοήσῃ ἢ ἂν ἀλλάξῃ ὁ ἄλλος, τότε θά μετανοήσω ἢ θά ἀλλάξω καί ἐγώ. Καί οἱ δύο περιπτώσεις εἶναι λανθασμένες. Διότι στήν μέν πρώτη ἀποκαθίσταται μία ἐσωτερική ἰσορροπία διαπροσωπικῶν σχέσεων στήν δέ δεύτερη συμβαίνει τό ἴδιο, μέ τήν διαφορά ὅτι ὁ ἕνας περιμένει τήν πρωτοβουλία τοῦ ἄλλου.

Στήν Ὁρθόδοξη Παράδοση μετάνοια σημαίνει μεταστροφή καί πορεία. Μεταστροφή σημαίνει ἀλλαγὴ πορείας ἀπό τόν κόσμον τῆς ἁμαρτίας στόν κόσμον τῆς ἀγιότητος, ἐγκατάλειψη-με-

ταμόρφωση τοῦ κακοῦ ἑαυτοῦ μας, γενναία ἀπόφαση τοῦ μή ἁμαρτάνειν. Πορεία σημαίνει τήν ἐν Χριστῷ ζωὴ καί ἐπικοινωνία μέ τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, τήν ἐφαρμογὴ τῆς ἀσκήσεως δηλαδή, νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή, τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου, καλλιέργεια ἀρετῶν.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς λέγει ὅτι εἶναι ἀνδρεῖο νά κατορθώσει κανεὶς τήν μετάνοια «Διότι ἀδελφοί, εἶναι ἀνδρεῖο κατὰ τήν ψυχὴν, τό νά κατορθώσει κανεὶς, ἀφοῦ ἐπιάσθηκε στίς παγίδες τοῦ ἐχθροῦ καί ἔπεσε στοὺς βρόχους τῆς ἁμαρτίας, νά διαφύγει μέ τήν μετάνοια».

Ἐνῶ ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης λέγει: «ὅτι γιά τήν θεραπεία τῶν νοσημάτων περισσότερο ἀπό τόν γιατρό συντελεῖ ἡ προαίρεση τοῦ ἀσθενοῦς».

Ἀπό τά δύο ἀνωτέρω χωρία κατανοοῦμε ὅτι ἡ μετάνοια δέν εἶναι ἀπλό πράγμα. Χρειάζεται τόλμη, γενναιότητα καί δυνατὴ προαίρεση ἡ ὁποία συντελεῖ τά μέγιστα στήν θεραπεία. Στό ἐπόμενο χωρίο τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ θά δοῦμε ὅτι συντελεῖ στήν θεραπεία ὄχι μόνο ἡ καλὴ προαίρεση ἀλλὰ καί ἡ ἀποχή ἀπό τήν ἁμαρτία. Ὁ κύριος ἀντίπαλος τοῦ μετανοοῦντος θά εἶναι ὁ κακὸς τοῦ ἑαυτοῦ, τό ἁμαρτωλό του παρελθόν γι' αὐτό καί ὁ ἁμαρτωλὸς μόνο μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νά ὁδηγηθεῖ στήν σωτηρία του.

«Ὁ ἄνθρωπος πού μετανοεῖ μέ τήν ψυχὴν του διὰ μέν τῆς ἀγαθῆς προαιρέσεως καί τῆς ἀποχῆς ἀπὸ τήν ἁμαρτία φθάνει πρὸς τόν Θεό ἀπὸ τήν κακὴ ὅμως συνήθεια καί τίς προλήψεις τυραννόμενος νοερῶς, ἀπέχει ἀκόμη πολὺ ἀπὸ τόν Θεό καί ἂν πρόκειται νά σωθεῖ, χρειάζεται μεγάλη ἐκ τῶν ἄνω εὐσπλαχνία καί βοήθεια».

Ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος ἀναφέρει «τὴν αὐτοκριτικὴν, τὴν ἐξομολόγησιν τῶν προηγουμένων ἁμαρτιῶν, τὴν ὑπόσχεσιν ἀποχῆς ἀπὸ τὰ κακά στο μέλλον καί τὴν δέσιν πρὸς τόν Θεό», δηλαδή κατὰ τόν

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ*

Θεὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν

Ἐξομολογοῦμαι σοί Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Κλίνω γόνυ σῶματος, καὶ ψυχῆς. Ἐξαγορεύσω σοι τῷ Θεῷ μου τὰς ἀνομίας μου. Πρόσδεξαί μου τὰς δεήσεις, καὶ δώρησαί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ πένθος, πενθῆσαι ἐμαυτόν, ἵνα μὴ κλαύσω εἰς αἰῶνας ἀνόνητα. Ὅτι πᾶσαν ἁμαρτίαν εἰργασάμην ὁ ἄθλιος, ὅτι κατεμόλυνά μου τό σῶμα, καὶ τήν ψυχὴν, καὶ πολλάκις μετανοῆσαι ὑποσχόμενος, τσάκις πάλιν τοῖς αὐτοῖς περιέπεσον. Εὐκοπώτερον σταγόνες ὕετοῦ ἀριθμηθίσονται, ἢ τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν ἢ πληθὺς. Πᾶσάν μου τήν αἵσθησιν ὁ τάλας, καὶ πᾶν μέλος ἐμίανα, ἔφθειρα, ἠχρείωσα· μίαν καὶ μόνην καταφυγὴν ἔχω Κύριε, τήν σὴν φιλανθρωπίαν Σου. Διό δυσωπῶ τήν ἀνήκαστόν σου ἀγαθότητα, συγχώρησόν μοι πάντα τὰ πλημμελήματά, οἷα, καὶ ὅσα ἐν ὅλῃ μου τῇ ζωῇ ἐξήμαρτον, ἅτινα καθ' ἕκαστον ὁ ἀλάθητος εἶδέ σου ὀφθαλμός. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

* Ἐλήφθη ἀπὸ ἑν παλαιοτυπικόν προσευχητάριον

Περὶ τοῦ πῶς πρέπει ὁ μετανοῶν νὰ ἐξετάζη τὸν ἑαυτόν του, καὶ τί νὰ λέγῃ ἔμπροσθεν τοῦ πνευματικοῦ του Πατρός πρὶν τῆς ἐξομολογήσεως, καὶ τί νὰ λέγῃ μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν.

Πρῶτον ἔχει νὰ ἐξετάσῃ μέ ἀκρίβειαν ὁ μετανοῶν τὴν συνείδησίν του, καὶ κατὰ μέρος ὅλας του τὰς πράξεις, καὶ λόγους, καὶ ἐνθυμήσεις, ὅσα ἔπραξεν, ἢ εἶπεν, ἢ ἐννόησεν ἐναντίον τοῦ νόμου, καὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀκόμη ὅσα ἔπρεπεν ἀγαθὰ νὰ κάμῃ, καὶ δὲν τὰ ἔκαμε πρὸς ἑαυτόν· ἢ πρὸς τὸν πλησίον του, κατὰ τὴν τάξιν καὶ βαθμὸν ὅπου ἔχει, καὶ ἀφοῦ συντρίψῃ στήν καρδίαν του εἰς τὰ πραττόμενα, καὶ νὰ λυπηθῇ πολλὰ πῶς ἀτίμασε τὸν Θεόν διὰ τῆς παραβάσεως τῶν ἐντολῶν του, καὶ πῶς δὲν ἔκαμεν ἐκεῖνο, ὅπου ἔπρεπε, κατὰ τὴν χάριν ὅπου ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Θεόν, ὑπάγει εἰς τὸν πνευματικόν του Πατέρα, καὶ κλίνωντας τὸ γόνυ τῆς καρδίας, καὶ τοῦ σώματος ἔμπροσθέν του μέ μεγάλην ταπείνωσιν, καὶ λύπην ἀληθινήν τῆς καρδίας του, ἀκατακαλύπτω τῇ κεφαλῇ, (ἐπειδὴ δὲν στέκει ἔμπροσθεν ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ ἰδίου Θεοῦ, τοῦ ὁποίου τό πρόσωπον φέρει ὁ Πνευματικός), λέγει ταῦτα.

Ἄγιο ἡ μετάνοια ἔχει τέσσερα στάδια: α) τὴν αὐτοκριτικὴν ποὺ σημαίνει ἀναγνώριση τῶν πεπραγμένων ἁμαρτιῶν β) τὴν ἐξομολόγησιν, δηλαδή καθαρή καὶ εἰλικρινὴ ἐξαγόρευση ὅλων τῶν ἁμαρτιῶν γ) τὴν ἀποχὴ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, δηλαδή νὰ μὴν ἐπαναλαμβάνεις τίς ἴδιες ἁμαρτίες δ) τὴν δέσησιν πρὸς τὸν Θεόν. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἀντιλαμβάνομαστε ὅτι πρέπει νὰ ἐπικαλούμεθα τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ σὲ ὅποιοδήποτε στάδιο τῆς μετανοίας καὶ ἂν βρισκόμαστε.

Ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος λέγει: «μετάνοια θύρα ἐστὶ ἐξαίτουσα ἀπὸ τοῦ σκοτεινοῦ καὶ εἰσάγουσα εἰς τὸ φῶς», ἐνῶ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος λέγει ὅτι «ἡ ζωὴ τῶν σωζομένων δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μετάνοια καὶ θεοφιλὴς βίος». Ἀπὸ τὰ προαναφερθέντα χωρία συμπεραίνουμε ὅτι ἡ μετάνοια βγάζει τὸν

ἄνθρωπο ἀπὸ τὸ σκοτάδι καὶ τὸν εἰσάγει στὸ φῶς καὶ αὐτὴ ἡ μετάνοια πρέπει νὰ εἶναι βίωμα καθημερινό, θεοφιλὴς βίος, ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ κρίνεται ἀπαραίτητη ἡ ἐξῆς διευκρίνιση: Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μετανοίας εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἐπιστροφή στήν προηγούμενη δόξα, ἐπομένως καὶ ἡ θεραπεία του. Πρὶν ἀπὸ τὸ ἐπιθυμητὸ ἀποτέλεσμα ἀπαιτεῖται χρόνος (ἔτσι ἐξηγεῖται ἡ πολὺχρονη παραμονὴ τῶν κατηχουμένων καὶ τῶν πεπτωκότων στήν πρωτοχριστιανικὴ ἐποχὴ) μεγάλος ἀγώνας, δυνατὴ καὶ ἄκαμπτη προαίρεσις. Ἡ μετάνοια δὲν εἶναι μία συγχωρητικὴ εὐχή μέ τὴν ὁποία ὅλα ἐξ αἴφνης, μέ ἓνα μαγικὸ τρόπο, ἀποκαθίστανται ἀλλὰ διαδικασία, σκοπὸς καὶ ἀγώνας μιᾶς ζωῆς.

(συνεχίζεται)

Προοίμιον τῆς ἐξομολογήσεως

Ἐξομολογοῦμαι τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ μου πατρός πάσας μου τὰς ἀνομίας καὶ ἁμαρτίας, ἃς ἔπραξα ὁ ἁμαρτωλὸς ἔκουσία μου βουλῇ, ἔργῳ, λόγῳ, διανοίᾳ, καὶ πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσι, καὶ δέομαι, καὶ ζητῶ συγχώρησιν παρὰ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ παρὰ σοῦ τοῦ πνευματικοῦ μου πατρός.

Εἶτα ἄρχεται νὰ ἐξαγορεύεται τὰς ἁμαρτίας του, πλήν μέ μεγάλην καθαρότητα, καὶ σωστάς, χωρὶς νὰ κρύψῃ οὔτε τό ἐλάχιστον, κατηγορῶντας καὶ μέμφωντας τόν ἑαυτόν του εἰς κάθε ἁμάρτημα, ἔχωντας γνώμην νὰ μετανοήσῃ ἀληθινὰ εἰς τὰ γινόμενα, καὶ σκοπὸν οὔτε ἐκεῖνα νὰ κάμῃ πλέον, οὔτε ἕτερα. Ἀλλέως χωρὶς τέτοιον σκοπὸν, οὔτε ἡ ἐξομολόγησις του εἶναι ἀληθινή ἐξομολόγησις, οὔτε ἡ συγχώρησις τοῦ πνευματικοῦ του εἶναι ἀληθινή συγχώρησις, μέ τό νὰ λείπῃ ἡ συντριβὴ ὅπου εἶναι τό ἀναγκαῖον μέσον. Καὶ εἰς τοῦτο νὰ προσέχῃ καλὰ τόσον ὁ πνευματικός, ὅσον καὶ ὁ μετανοών.

Ἀφοῦ ἐξομολογηθῇ ὅλας του τὰς ἁμαρτίας λέγει ταῦτα.

Τοῦτα εἶναι τὰ πονηρά μου καὶ ἄθεσμα ἔργα τίμιε πάτερ, καὶ ἕτερα ἀναρίθμητα, τὰ ὅποια οὔτε ἐνθυμοῦμαι, οὔτε γινώσκω. διὰ τὰ ὅποια ὅλα ζητῶ εὐσπλαγχνίαν καὶ συγχώρησιν, ἃν καλὰ καὶ νὰ μὴ εἶμαι ἄξιος, καὶ εἶμαι ἔτοιμος νὰ δεχθῶ μετὰ χαρᾶς κάθε παιδείαν καὶ κανόνα ὅπου μοῦ δώσῃς διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

Εἶτα λαμβάνωντας τόν προσήκοντα κανόνα παρὰ τοῦ πνευματικοῦ του Πατρός, κλίνωντας στήν κεφαλὴν του, ζητεῖ τὴν συγχώρησιν. Μετὰ δέ τό λαβεῖν τὴν συγχώρησιν, ἃς κάμῃ καθὼς ἐκεῖνος ὁ Σαμαρεῖτης, ὁ ὁποῖος καθαριζόμενος ἀπὸ τὴν λέπραν, ἐγύρισεν εἰς τόν Χριστόν, διὰ νὰ τόν εὐχαριστήσῃ. Τόν ὁποῖον καὶ καθὼς ἀκούεται εἰς τό Εὐαγγέλιον, πολλά τόν ἐπαίνεσεν ὁ Χριστός εἰς τὴν καλὴν του γνώμην. Ἀναχώρησον λοιπόν καὶ ἐσύ ὁ μετανοών καταμόνας, καὶ εὐχαρίστησε τῷ Κυρίῳ, ὅπου σέ ἐκαθάρισεν ἀπὸ τὴν λέπραν, τῶν ἁμαρτιῶν σου, λέγοντας ὅπως:

**Εὐχὴ εὐχαριστήριος
μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν.**

Εὐχαριστῶ σοι Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ὁ σωτὴρ μου, ὁ μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, ὁ με-

τανοών ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημένων. Εὐχαριστῶ σοί, ὅτι καμοὶ τῷ ταπεινῷ καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου, τῷ μυρίας δωρεᾶς παρὰ σοῦ ἀπολαύσαντι, καὶ πάσας ἀφρόνως καταφρονήσαντι, καὶ ἀπὸ σοῦ μακρυνθέντι, καὶ ἀπειράκις σέ παροργίσαντι, καὶ ἀτιμάσαντι διὰ τῆς τῶν ἀγίων σου ἐντολῶν παραβάσεως, καὶ εἰς βάθος κακῶν καταντήσαντι, εὐσπλαγχνία χρησάμενος, χειρὰ μοί ὤρεξας, Καὶ ἡγειράς με, καὶ ἡξίωσάς με τόν ἀνάξιον παραστῆναι καὶ προσπεσεῖν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ ἐλέους σου, καὶ ζητῆσαι, καὶ λαβεῖν ἄφεσιν τῶν ἐπταισμένων μοί, καὶ συγκαταριθμηθῆναι αὐθις τοῖς ἐκλεκτοῖς σου. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐ παρεῖδες τὴν εὐτέλειάν μου, οὐδ' ἐβδελύξω τὴν βορβορότητα τῶν πράξεών μου, ἀλλ' ὥς τόν Ἄσωτον ἐδέξω με, καὶ ἐνηγγαλίσω. Δυσωπῶ οὖν σου τὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα, ἐνίσχυσόν με τοῦ λοιποῦ, διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, ἀντιπαλαίειν κατὰ τοῦ διαβόλου, τῆς σαρκός, καὶ τοῦ κόσμου, καὶ αὐτῆς τῆς ἁμαρτίας. Φώτισόν μου τοὺς νοερούς ὀφθαλμούς, ἵνα πορεύωμαι τὴν ὁδόν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ζήσω τό ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου εἰρηνικόν καὶ ἀναμάρτητον. καὶ μετὰ τὴν ἐνταῦθα ζωὴν, πρὸς σέ παραγεγόμενος τόν Θεόν τῆς σωτηρίας μου, εὐλογῶ, καὶ δοξάζω σε εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶτα λέγει μέ εὐλάβειαν τό, Ἐλεήσόν με ὁ Θεός. τό, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου καὶ τὴν Δοξολογίαν. Τὰ ὅποια ὅλα τὰ εὐρίσκει ὅπισθεν εἰς τό Ἀπόδειπνον.

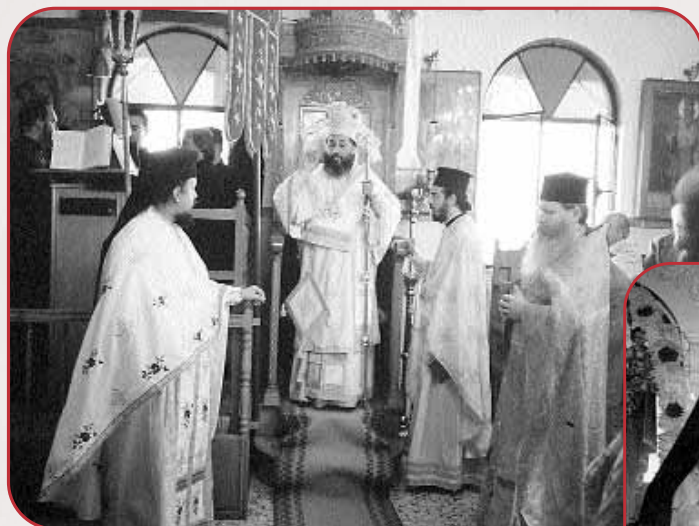
Ἀνέγερσις Ἱ. Ναοῦ εἰς Ἀλεξανδρούπολιν

Οἱ ἀδελφοί μας ἀκρίται Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, συνέστησαν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου εἰς τὴν πόλιν των. Κάθε οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις δύναται νὰ κατατεθῇ εἰς τόν ἀκόλουθον λογαριασμόν τῆς **Τραπεζῆς Πειραιῶς:**

5246020294873

Δικαιούχοι: π. Νικόλαος Μαντιός, Ἡλίας Νάσος, Ἀναστάσιος Χαρπαντίδης καὶ Στυλιανὸς Ξυδάς.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ίερός Ναός Ἀγίων Ἀναργύρων Αιγίνης.

Ίερός Ναός Παναγίας Γιάτρισσας Χίου.

Ίερά Μονή Ὁσίας Εἰρήνης
Χρυσοβαλάντου Λυκοβρύσεως Ἀττικῆς.

Ὁνομαστήρια Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ἀχαΐας κ. Καλλινίκου.

*Ίερός Καθεδρικός Ναός
Κοιμήσεως Θεοτόκου Πειραιώς.*

*Ίερά Μονή Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος
Μουρτερῆς Εὐβοίας.*

*Ίερός Ναός Ἀγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ
Πειραιῶς.*

Ίερός Ναός Ἀγίου Φανουρίου Γλυφάδος.

ΜΝΗΜΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΑΝΤ. ΜΟΥΝΤΟΥΡΗ

**Λίγα λόγια ως ἄνθη ἑαρινά, ἀμάραντα
στόν τάφο, στήν ἐτήσια μνήμη τοῦ ἀγαπη-
τοῦ φίλου καί ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ ΠΑΝΑ-
ΓΙΩΤΗ Ἀντ. ΜΟΥΝΤΟΥΡΗ τοῦ ἐξ Ἀλαγονίας**

Ἀπό τόν ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Γ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟ

Ἐνας χρόνος πέρασε κιόλας ἀφ' ὅτου ἔφυγε ἀπό κοντά μας ὁ καλός ἐκεῖνος φίλος καί ἐν Χριστῷ ἀδελφός Παναγιώτης Μουντούρης.

Γεννήθηκε στήν Ἀλαγονία, ἓνα ὁμορφο μικρό χωριό στίς πλαγιές τοῦ Ταυγέτου. Ἀπό τοὺς ἀπλοϊκοὺς καί πάμπτωχους γονεῖς του τόν μπάρμπα Ἀντώνη καί τήν κυρά Δήμητρα, κληρονόμησε ἓνα πραγματικά ἀτίμητο θησαυρό τόν φόβο τοῦ Θεοῦ, τήν ἀγάπη γιά τό Χριστό καί τήν Παναγία, τόν σεβασμό τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας καί γενικά τήν Ὁρθόδοξη πίστη.

Ἔτσι ὅταν ἀργότερα ἔφηβος θά βρεθεῖ στήν Ἀθήνα, ἔχει ὅλα τά ἐφόδια νά μὴν παρασυρθεῖ ἀπό τοὺς κινδύνους καί τίς σειρήνες τῆς μεγάλης μας πόλης, ἀλλά θά μείνει πιστός «ἐν οἷς ἔμαθε καί ἐπιστώθη». Μετά λίγα χρόνια παραμονῆς στήν Ἀθήνα δέν θά ἱκανοποιηθεῖ ἀπό τήν πρώτη του ἐπαγγελματική ἐπιλογή, πού ἔγινε κάτω ἀπό τήν πίεση τῶν περιστάσεων στά δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια. Ὁραματίζεται μιὰ ἐργασία - ἱεραποστολή. Τήν διάδοση τοῦ Ὁρθόδοξου βιβλίου, ὥστε νά συντελεῖ κι ἐκεῖνος, ὅσο τοῦ ἦταν δυνατόν, στή διάδοση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ στοὺς συνηθρώπους του.

Ὁνειρεύτηκε ἓνα μικρό βιβλιοπωλεῖο. Ἐνα μικρό χωριό, μόλις πού νά χωρᾶνε λίγα βιβλία. Τόκανε θέμα θερμῆς προσευχῆς. Καί μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ τό πέτυχε. Ἐφτιαξε ἀρχικά τό γνωστό «Ἅγιον Ὅρος», στήν ὁδὸ Γερανίου, γιά νά τό ἀφήσει στή συνέχεια στοὺς συγγενεῖς του καί νά ἀπασχοληθεῖ μέ τό βιβλιοπωλεῖο τοῦ Συλλόγου «Παναγία ἡ Θεοτόκος», πίσω ἀπὸ τό γνωστό ναῖδριο τῆς Ἀγίας Κυριακῆς στήν ὁδὸ Ἀθηναῶν. Τελικά θά καταλήξει μετὰ ἀπὸ διαδρομὴ χρόνων στήν ἀγαπημένη του «Βασιλεύουσα», ἓνα μικρό καί ἀπόμερο βιβλιοπωλεῖο, κάπου «μεταξὺ Οὐρανοῦ καί Γῆς», στόν 6ο ὄροφο, στήν ὁδὸ Λυκούργου 9, κοντά στήν Ὀμόνοια.

Μέ τόν καιρὸ ἡ μικρὴ «Βασιλεύουσα» ἔγινε ἓνας τόπος συναντήσεως ὅλων μας, πού «κουρνιάζαμε» πότε, πότε ἐκεῖ ἐπάνω μιὰ καί δέν ὑπῆρχε ἄλλο «τόπος ἐν τῷ καταλύματι» γιά ἐμᾶς... Ἐκεῖ ἐγίνοντο συζητήσεις διάφορες πάνω σέ πνευματικά ἐκκλησιαστικά ἢ ἄλλα θέματα καί μαθαίναμε ὁ ἓνας ἀπὸ τόν ἄλλο κάτι ἀπὸ τά τρέχοντα.

Τὸν Παναγιώτη τὸν συναντοῦσα ἀκόμη τίς Κυριακές σέ κάποιο ναὸ καί μερικές φορές συμφάλλαμε στόν ἱ. ναὸ Ἀγ. Τριάδος στή Λειβαδιά, ἀπ' ὅπου καταγόταν ἡ κυρά Βασιλική. Τὸν συναντοῦσα ἐπίσης σέ κανένα ναὸ πού πανηγύριζε ἢ ἀκόμη σέ καμιὰ ἀγρυπνία, ὅπου τοῦ ἄρεσε νά φάλλη ταπεινά, Παπαδιαμαντικά, μέ τή χαρακτηριστική, λίγο βραχνή, πλήν μελωδική φωνή του.

Σάν τύπος ὁ μακάριος Παναγιώτης εἶχε κάτι τό ἡσυχαστικό, τό φιλοκαλλικό, κάτι τό κολυβαδικό. Ἡ παρουσία

του ἔδειχνε κάτι ἀπὸ τό «χαροποιὸν πένθος» καί τήν κατὰ Θεὸν χαρμολύπη, κάτι τό σταυροαναστάσιμο. Εἶχε πάρει τήν ὑπόθεση τῆς Ὁρθοδοξίας, τήν ὑπόθεση τῆς σωτηρίας στὰ σοβαρά.

Εἶχε πόθο σωτηρίας ὁ μακάριος. Φιλακόλουθος σέ σπάνιο βαθμό, τελοῦσε καθημερινά, ἂν δέν πῆγαινε σέ ναὸ, Ὁρθρο, Ἐσπερινό, Ἀπόδειπνο, στό σπίτι του.

Φιλομόναχος, φιλαγιορείτης ἰδιαίτερα, ἦταν γνωστός καί συμπαθὴς σέ πολλοὺς πατέρες γιά τήν σεμνότητα τοῦ ἡθους του, τό ταπεινὸ του φρόνημα καί τήν ἀπλότητά του.

Ἀλλά καί στήν ἀρετὴ τῆς φιλοξενίας ἦταν ἀξιοθαύματος. Τό μικρὸ του σπίτι στήν ὁδὸ Γαλατείας 4, στό Θησεῖο εἶχε πάντα λίγο χῶρο νά φιλοξενήσει κάποιον Ἅγιο γέροντα ἢ ἐν Χριστῷ ἀδελφό.

Ἀλλά καί στὰ βιοτικά καί ὑλικά ἦταν ὀλιγαρκὴς καί γενικά ἀσκητικὸς τύπος. Στὴ διατροφή ἦταν ἐγκρατής καί λιτοδίαιτος. «Ὁ ἐν ὀλίγῳ ἀναπαυόμενος». Κάτω ἀπὸ τήν ἀπλὴ ἐξωτερικὴ του ἐμφάνιση καί ἀνεπιτήδευτη ἐνδυμασία του ἔκρυβε πλοῦτο πνευματικό, ἐσωτερικό.

Στίς δημόσιες σχέσεις του δέν ἐπιζητοῦσε τήν πρωτοκαθεδρία καί τήν ἐπίδειξη ἀλλὰ προτιμοῦσε τήν ἀφάνεια καί τό «λάθρα βιώσας». Δέν ἀργολογοῦσε μέ εὐτράπελα, γέλωτες καί ἀστεϊσμούς ἄκαιρους, ἀλλὰ «ἐξαγοραζόμενος τὸν καιρόν», καλλιεργοῦσε τήν ἐσωτερικὴ ζωὴ μέ νοερά προσευχή, σκέψεις θεοφιλεῖς, ἀπλά, ταπεινά, ἀθόρυβα. Ἐκκλησιαζόταν ἀνελλιπῶς κάθε Κυριακὴ καί τίς ἐνδιάμεσες ἑορτές μετὰ τῆς οἰκογενεῖας του καί κοινωνοῦσε συχνά ὕστερα ἀπὸ ἐξομολόγηση, νηστεία καί προσευχή. Στὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ - Πανθησκείας ἔμεινε μακριὰ ὁ ἀδελφός μας Παναγιώτης ἀκολουθώντας, ὡς γνωστόν, τό πάτριον ἑορτολόγιο, παιδιόθεν.

Συμπορευόμενος λοιπὸν κι ἐκεῖνος μέ τήν ἱερά παρεμβολὴ τῶν Γ.Ο.Χ. γνώριζε ἀπὸ κοντά τά προβλήματα καί τίς δοκιμασίες τῆς εὐλογημένης αὐτῆς πορείας, δι' ὃ καί εἶχε ἔγκυρη γνώμη γιά τά τεκταινόμενα.

Τέλος συμμετεῖχε στίς ἀγωνιστικές κινητοποιήσεις ἐναντίον στίς πονηρὲς μεθοδεύσεις τῆς νέας ἐποχῆς κατὰ τῆς φιλάτης Ὁρθοδοξίας καί τοῦ εὐλογημένου γένους-ἔθνους τῶν Ρωμηῶν. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ ἀείμνηστος ἦταν ὥριμος καρπὸς καί ὁ Κύριος τὸν κάλεσε κοντά Του.

Τίποτα τό τυχαῖο στήν ἀπέραντη Δημιουργία. Τά πάντα εἶναι στήν Πρόνοια καί τήν Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἀλήθεια πὺς ἡ ἀπουσία του εἶναι αἰσθητὴ σέ ὅλους μας. Ἰδιαίτερα βέβαια στὴ «Βασιλεύουσα» καί στήν οἰκογένειά του, τήν ἀγαπημένη του Βασιλικὴ καί τήν μονακριβὴ κόρη του Μαρία, πού σπουδάζει στὴ Β. Ἑλλάδα. Ἡ Βασιλικὴ καταβάλλει μεγάλες προσπάθειες νά κρατήσῃ τὴ «Βασιλεύουσα» στὴ μνήμη τοῦ Παναγιώτη καί μιὰ μικρὴ βοήθεια στήν οἰκογένεια.

Ἄς δώσουμε κι ἐμεῖς χεῖρα βοηθείας.

Τοῦ νεοκολουβά, τοῦ φιλοκαλλικοῦ
τοῦ ἀλησμόνητου φίλου
καί ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ Παναγιώτη
αἰωνία ἡ μνήμη.

ΘΕΡΙΝΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐφέτος ἐλειτούργησεν ἀπόγως ὁ θεσμός τῶν θερινῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος.

Ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν Νεότητος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἐξεδόθη τὸ ἀκόλουθον δελτίον τύπου:

«Ὁ Ἅγιος ἐν Τριάδι Θεός, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἠδόκησε νὰ ἔλθῃ εἰς αἴσιον πέρας, ἡ διὰ δεύτερον συνεχές ἔτος, ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν πλέον Νεότητος, λειτουργοῦσα κατασκηνώσεις τῆς Μητροπόλεως ἡμῶν.

Ὡς γνωστόν κατὰ τὴν περίοδον Ἰουλίου - Αὐγούστου 2004 λειτούργησαν οἱ κατασκηνώσεις μέ τὴν συμμετοχὴν 35 περίπου ἀγοριῶν στό διάστημα ἀπὸ 27-6 / 10-7 ἕως 11/24-7 καὶ ἰσάριθμων κοριτσιῶν στό διάστημα ἀπὸ 12/25-7 ἕως 26-7 / 8-8 στό Δυτικὸ Νομὸ Πέλλης. Οἱ συμμετέχοντες κατασκηνωτές ὡς καὶ οἱ ὁμαδάρχες αὐτῶν προήρχοντο ἀπὸ διαφόρους περιοχὰς τῆς πατρίδος μας καὶ ὄχι μόνο ἀπὸ τὴν Μακεδονία καὶ τὴν Θεσσαλία.

Τὴν Κυριακὴ 26-7 / 8-8 πραγματοποιήθηκε τελετὴ λήξεως στὴν ὁποία παρέστη ὁ Παναγ. Μητροπολίτης ἡμῶν, ὁ ἱερός κλῆρος τῆς Μητροπόλεως, γονεῖς καὶ ἐκπρόσωποι ἐνοριῶν, θρησκευτικῶν σωματείων καὶ ἐπιτροπῶν Ἱ. Ναῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀνεγνώσθη χαιρετισμὸς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσό-

στόμου Β', μέ εὐχές μεστές πνευματικοῦ περιεχομένου πρὸς καταρτισμὸν τῶν κατασκηνωτῶν καὶ τῶν γονέων καὶ ὑπὲρ εὐωδόσεως τοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεως, καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Θεοφιλεστάτου κ.κ. Φωτίου. Στὴν τελετὴ παρέστη ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχαῖας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ.κ. Καλλινίκου ὁ πανοσιολογιώτατος ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστόδουλος Καραῖσκος, ὁ ὁποῖος μετέφερε διὰ ζώσης τόσον τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ Σεβ. Ἀρχαῖας πρὸς τὸν Παναγ. κ.κ. Μάξιμον καὶ ἅπαν τὸ ἐπιτελεῖον αὐτοῦ, διὰ τὸ ἐποικοδομητικὸν πνευματικὸν ἔργον, ὅσον καὶ τίς πατρικὲς του εὐχές, κυρίως πρὸς τοὺς νέους, κατασκηνωτές καὶ ὁμαδάρχες. Προσέτι ὁ Σέβ. Ἀρχαῖας ἐκφράζων καὶ τὴν ἔμπρακτον φροντίδαν καὶ μέριμνάν του διὰ τὸ ἐρχόμενον κατασκηνωτικὸν ἔτος 2005 ἐνεχείρισε διὰ τοῦ ἐκπροσώπου του χρηματικὴν ἐπιταγὴν καὶ πλεθώραν δώρων λίαν χρησίμων διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τῶν κατασκηνωτῶν.

Τὴν τελετὴν ἔκλεισεν διὰ λίαν ἐποικοδομητικῆς ὁμιλίας ὁ Παναγ. κ.κ. Μάξιμος ὁ ὁποῖος ἐκτὸς τῶν ἄλλων εὐχαρίστησε ἐκ βάθους καρδιάς ὅλους τοὺς ἐκκλησιαστικούς παράγοντας, οἱ ὁποῖοι συμπαραστάθησαν εἰς τὸ δύσκολον ἔργον τῆς Διευθύνσεως Νεότητος, ἀλλὰ καὶ ὅλους ἐκείνους τοὺς ἀδελφούς (ἄνδρας καὶ γυναῖκας), οἱ ὁποῖοι ἐκ τοῦ ὑστερήματός των, πολλάκις, προσέφεραν ὅσα ἀπαιτοῦνται πρὸς ἐπιτεῦξιν τοῦ τελικοῦ ἀποτελέσματος. Ἰδιαιτέρως

Ἐκδρομὴ εἰς Ἑδεσσαν.

Νυχτερινὴ ἄποψις τοῦ χώρου τῶν κατασκηνώσεων.

Ψυχαγωγία με άθλοπαιδιάς.

άκόμη ευχαρίστησεν τούς συνεργάτας της Μητροπόλεως, οί όποιοι μέ πραγματικόν αἶσθημα εὐθύνης καί ἀγάπης προσέφεραν τόν ἑαυτόν τους γιά τήν ἐπιτυχή διοργάνωσιν τῶν κατασκηνώσεων.

Ἐπί πλέον ἡ Ἱ. Μητρόπολις μέ τήν παροῦσα ἐπιθυμεῖ νά ευχαριστήσῃ εἰδικῶς τόν Δῆμον Πέλλας διά τήν παραχώρησιν τοῦ χώρου, τήν Ἑγούμενην καί τήν ἀδελφότητα της Ἱ. Μονῆς Παναγίας Πορταϊτίσσης Δυτικοῦ γιά τήν πολύπλευρην συμπράστασίν τους, ὅλους ὅσους ἀνωνύμως προσέφεραν ὑλικά ἢ ἀλλέως πῶς, τόν ἐπαγγελματία μάγειρα καί τούς βοηθούς του πού ἐπιμελήθηκαν τόν σημαντικόν τομέαν τῆς τροφοδοσίας καθῶς καί τά θρησκευτικά σωματεῖα της Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀπό τόν εὐρύτερον Ἑλλαδικόν ὥρον (Εὐσμος καί Θέρμη Θεσσαλονίκης, Κατερίνη, Σέρρες, Σιδηρόκαστρο, Ἡπειρος κ.λπ.), τά ὅποια συνεχῶς, τόσο σιωπηρῶς ὅσον καί δημοσίως μέ ἀνακοινώσεις τους, χαιρετίζουν καί περιβάλλουν μέ περίσσιαν θερμὴν τό ἔργον ἡμῶν.

Ἐν τέλει ἡ Διεύθυνσις Νεότητος της Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ἀπευθύνει προτροπὴν καί παράκλησιν πρὸς τό Χριστεπώνυμον πλήρωμά της, ὅπως ἐξακολουθήσῃ νά περιβάλλει μέ τήν ἀγάπην του καί τὰς κατὰ τήν χειμερινήν περίοδον προγραμματιζομένας ἐκδηλώσεις ποιμαντικοῦ περιεχομένου αὐτῆς ὡς αὐταὶ θά ἀνακοι-

νοῦνται ἐγκαίρως στοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς καί τόν τύπο, ἵνα σφυρηλατηθεῖ τό ὀρθόν φρόνημα τῆς Πίστεώς μας καί νά μὴν ὑποσταλεῖ ἡ σημαία τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ., πάντοτε ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ προστάτου τῆς πόλεώς μας Ἀγίου Δημητρίου».

Χαιρετισμός Ἀρχιεπισκόπου

Σεβασμιώτατε, Ἁγίε Θεσσαλονίκης
Κύριε Μάξιμε

Εὐσεβεῖς ἐργάται τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ ἐπωμισθέντες τό θεάρεστον ἔργον τῶν κατηχητικῶν κατασκηνώσεων.

Ἀγαπητά μου παιδιά τῶν Κατηχητικῶν.

Θερμὴν ἀγάπην μετὰ πατρικῆς εὐλογίας, ὁμοίως καί χαιρετισμόν ἀπὸ καρδίας σᾶς ἀπευθύνω ἐπὶ τῇ λήξει τῆς ἐφετινῆς καλοκαιρινῆς περιόδου τῶν κατασκηνώσεων.

Μετὰ συγκινήσεως παρακολουθῶ ἐκ τοῦ μακρόθεν τήν αὐξανομένην δραστηριότητα τόσο τῶν ὑπευθύνων τοῦ εὐλογημένου ἔργου ὅσον καί τήν ἰδικήν σας προθυμίαν τῆς κατηχουμένης νεότητος.

Εἴσθε τό φυτῶριον τῆς εὐσεβείας, ἡ ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος, καί ἡ ἀνακούφισίς μας.

Εἴσθε οἱ αὐριανοὶ συνεχισταὶ τοῦ ἔργου μας.

Ἀνήκετε στήν ἐκλεκτὴν μερίδα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ Θεὸς εὐδόκησε νά εὐτυχίσετε ὥστε νά ἔχετε καλήν ἀνατροφὴν ἀπὸ ὀρθοδόξους γονεῖς καί κατηχητάς, ὥστε νά προοδεύετε πνευματικά

κατὰ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά γίνετε τό καλὸ παράδειγμα στὸν

κόσμο ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας μέχρι γήρατος μεταδίδοντες τό φῶς τῆς θεογνωσίας στοὺς ἀνθρώπους.

Γι' αὐτὸ κρατήσετε βαθειὰ στήν καρδιά σας ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας τὰ ἱερά διδάγματα καί μὴ παρασυρθεῖτε ποτέ ἀπὸ κακές συναναστροφές που καταστρέφουν τήν ὡραία καί καθαρὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ.

Νά φανῇτε εὐγνώμονες στοὺς γονεῖς σας καί

Ἀπασχόλησις εἰς χειροτεχνίαν.

στους κατηχητάς σας, κυρίως δέ στην Έκκλησία μας που σ'αs γαλουχεί και 'αναμένει μέ 'αγωνία την καλή σας εξέλιξη για νά 'εργαστήτε και 'αποδώσετε στόν ιερό μας 'αγώνα για τήν 'ορθόδοξη πίστη και τήν 'ηθική κατά Χριστόν ζωή, 'ωστε και 'ο Θεός και 'εμείς μέ 'ικανοποίηση νά 'ιδούμε τούς κόπους μας νά καρποφορουν και νά σ'αs 'έχουμε καύχημα και χαρά γήρατος.

Δεχθήτε τίς εϋχές μας και 'εφοδιαστήτε μέ προσοχή και νοϋ κυβερνήτη τής ζωής σας.

Εϋχόμεθα προσέτι τό 'επόμενον 'ετος πληρέστερη 'επιτυχία στό 'εργο του καταρτισμοϋ τής νεότητος.

Μέ 'αγάπην και πάλιν
† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Έν συνεχεί'α δημοσιεύομεν τάς σχετικ'άς 'ανακοιν'ώσεις τ'ων επί μέρους θρησκευτικ'ων κοινοτήτων τής Βορείου Ελλάδος.

Σέ συνέχεια τής προσκλήσεως πού λάβαμε για τήν τελετή λήξεως τής κατασκηνωτικής περιόδου τ'ων κατασκην'ώσεων πού διοργανώνει ή «Διεύθυνσις Νεότητος» τής 'Ιερ'ας Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης 'αλλά και τής πληροφόρησης πού 'έχουμε για τήν 'επιτυχή διοργάνωσή τους, 'επιθυμούμε νά χαιρετίσουμε τό 'εργο του Σεβασμιωτάτου κ.κ. Μαξίμου.

Κάθε παρόμοια προσπάθει'α του συμβάλει στην κατά Θεόν παιδεί'α τής νεολαίας μας, μ'ας βρίσκει θερμούς 'υποστηρικτές.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ Γ.Ο.Χ. ΣΕΡΡΩΝ
«Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ»

Η για δεύτερη συνεχή χρονιά διοργάνωση μαθητικ'ων κατασκην'ώσεων από τήν Διεύθυνση

Νεότητος τής 'Ιερ'ας Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης και πολύ περισσότερο ή μέ 'απόλυτη 'επιτυχία 'ολοκλήρωση και τής φετινής περιόδου, μ'ας δημιουργεί τήν 'υποχρέωση νά 'εκφράσουμε τήν χαρά μας και νά χαιρετίσουμε 'ενθέρμα τό Θε'αρεστο 'εργο πού 'επιτελείται.

Συγχαρητήρια! Εϋχόμεσ'ε ή χάρις του Θεοϋ νά 'επισκιάζει κάθε 'εργο του Παναγιωτάτου κ.κ. Μαξίμου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ Γ.Ο.Χ.
ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΥ ΣΕΡΡΩΝ
«ΟΣΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ»

Η 'Ορθόδοξος Χριστιανική 'ένωσις - «'Ο 'Αγιος Γρηγόριος 'ο Παλαμάς», 'εκφράζει 'εκ μέρους 'δλων τ'ων 'έν Ηπείρ'ω 'αδελφ'ων μας τάς θερμάς εϋχαριστίας του π'ρός τόν Παναγιώτατον Μητροπολίτην Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης κύριον Μάξιμον, διά τό σημαντικόν ποιμαντικόν 'εργον τό 'οποϊον προσφέρει ή ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης, 'ιδιαιτέρως π'ρός τήν νεολαί'αν μας, διά τής λειτουργίας Χριστιανικ'ων Κατασκην'ώσεων, καθ' 'οσον κατά τήν τρέχουσαν περίοδον συμμετείχον εις αὐτάς και τέκνα 'εξ οίκογενει'ων τής Ηπείρου.

Εϋχόμεθα πλουσίως τάς δωρε'ας του Παναγάθου Πατρός ήμ'ων και 'αϋξησιν και εϋδώσιν του τόσου σημαντικοϋ αὐτοϋ 'εργου τής 'Ιερ'ας Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ»
ΜΕΓΑΛΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μέ 'αφορμή τήν 'επιτυχή διοργάνωση τ'ων κατασκην'ώσεων τής Μητροπόλε'ως μας για τό κατασκηνωτικό 'ετος 2004, 'επιθυμούμε νά χαιρετίσουμε τήν προσπάθει'α πού 'επιτελείται και παράλληλα νά συγχαροϋμε τόν Μητροπολίτη μας

Από τήν τελετήν λήξεως τ'ων κατασκην'ώσεων.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

«Κινητικότητα Μητροπολιτών»

Υπό τόν ως άνω τίτλον, ὁ ἐκκλησιαστικός συντάκτης Γ. Παπαθανασόπουλος ἐδημοσίευσεν ἄρθρον εἰς τόν «Ἐλεύθερον Τύπον» τῆς 17-6-2004 ἀναφερόμενος εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἴσως νὰ ἐνοχλεῖται ἀπὸ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Κανονικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ διὰ τοῦτο νὰ προέβη εἰς τὰ πικρόχολα σχόλιά του διὰ τὴν ἐπανένταξιν εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ πολιοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκακίου καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Σεβ/του Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου. Ἡμεῖς συνιστῶμεν εἰς αὐτόν νὰ ἀσχολεῖται μὲ «τὰ τοῦ οἴκου του» τὰ ὁποῖα εἶναι οὐκ ὀλίγα: Ἡ αὐξανο-

μένη διάβρωσις τῆς Ἱεραρχίας τῆς καινοτόμου ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν αἵρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὁ ἐπαγγελματισμὸς τοῦ κατωτέρου κλήρου, ἡ ἐκκοσμίκευσις γενικῶς καὶ αἱ συνεχεῖς διαμάχαι διὰ τὴν ἐξουσίαν τῶν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν. Ἀσφαλῶς ἔχει νὰ ἀσχοληθῇ μὲ ἄρκετὰ θέματα, ὅπως αἱ δηλώσεις τοῦ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβροσίου διὰ τὰς σχέσεις Πατριαρχείου Κων/λεως καὶ Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ θεσμοθετημένη πλέον διαίρεσις τῶν Νεοημερολογιτῶν εἰς Παλαιοχωρίτας καὶ Νεοχωρίτας! Ἡ στάσις τοῦ ἀρθρογράφου ὑπενθυμίζει εἰς ἡμᾶς τὸ ρητόν: τῶν οἰκιῶν ὑμῶν πιμπραμένων (φλεγόμενων) ὑμεῖς ἄδετε!

κ.κ. Μάξιμο καὶ τὰ στελέχη (κυρίως ἱερεῖς) ποὺ πλαισιώνουν τὸ ἔργο αὐτό. Παρόμοιες προσπάθειες μᾶς βρίσκουν ἔνθερους ἄρωγους καὶ ὑποστηρικτές.

Εὐχόμεστε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογεῖ τὴν προσπάθειαν αὐτήν.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ Γ.Ο.Χ.
ΕΥΟΣΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
«ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ»

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ κατασκηνωτικοῦ ἔτους 2004 καὶ μὲ ἀφορμὴ τὴν ἀπόλυτα ἐπιτυχημένη τελετὴ πού πραγματοποιήθηκε στὸν χῶρο ὅπου διοργανώνονται οἱ κατασκηνώσεις τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας χαιρετίζουμε τὸ θεάρεστο ἔργο πού ἐπιτελεῖται καὶ ἀποβλέπει στὴν διαφύλαξιν ἀλλὰ καὶ τὴν πνευματικὴν κατάρτιση τῆς νεολαίας μας.

Εὐχόμεστε τὴν ἀπὸ Θεοῦ καρποφορίαν τῶν ἔργων τοῦ ἀξίου ποιμενάρχου μας κ.κ. Μαξίμου καὶ δηλώνουμε τὴν συμπαραστάσιν μας στό ἔργο του.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ Γ.Ο.Χ.
ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἡ πλήρως ἐπιτυχημένη διοργάνωσις τῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας μᾶς φέρνει στὴν εὐχάριστη θέσιν νὰ Σᾶς εὐχαριστήσουμε, ἐκ βάθους καρδίας γιὰ τὴν πολυσχιδὴ συνεισφορά Σας στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Εὐχόμεστε μακροήμερευση καὶ ὁ Ἅγιος Θεὸς νὰ στέφει μὲ ἐπιτυχία κάθε ἐνέργειάν Σας καὶ τῶν συνεργατῶν Σας.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ Γ.Ο.Χ. Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Μὲ πολλή χαρὰ ἀλλὰ καὶ συγκίνηση παραβρεθήκαμε τὴν Κυριακὴ 27-7/8-8-2004 στό Δυτικὸ Πέλλα, στὴν τελετὴ λήξεως τῆς κατασκηνωτικῆς περιόδου, τῶν μαθητικῶν κατασκηνώσεων πού διοργανώνει ἡ Ἱερὰ Μητρόπολὶς μας. Ἡ ἄοκνος φροντίδα τοῦ ποιμενάρχου μας κ.κ. Μαξίμου καὶ ἡ ἀδιάλειπτος καὶ ἀκούραστος συνεισφορά τῶν συνεργατῶν του καὶ στελεχῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας, μᾶς ἔδωκε τὴν αἴσθησιν ὅτι ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ ἐπιτελεῖται ἓνα πολὺ σημαντικό ἔργο, πού ἔχει ὡς κύριο ἄξονα τὴν νεολαία, τὰ παιδιὰ μας, πού ἀποτελοῦν τὴν ἐλπίδα τῆς συνεχίσεως τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ.

Εὐχόμεθα ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ στηρίζει ὅλους τοὺς συντελεστές αὐτῆς τῆς προσπάθειας καὶ κυρίως τὸν Παναγιώτατο Μητροπολίτη μας Μάξιμο, ὑπὸ τὴν πνευματικὴν σκέπην τοῦ ὁποῦ ἐλπίζουμε καὶ ἐμεῖς ὡς ἐκπρόσωποι τῶν Γ.Ο.Χ. Θέρμης νὰ συνεισφέρουμε «ἔτι πλεόνα» στὴν ἐρχόμενη κατασκηνωτικὴ περίοδο.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ Γ.Ο.Χ.
ΘΕΡΜΗΣ «Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ»

Συλληπητήριο μίνυμα πρὸς τὸν Πρόεδρον Πούτιν

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομος Β' ἀπέστειλε τὸ ἀκόλουθον συλληπητήριο μίνυμα πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ρωσικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Βλαδὶμηρον Πούτιν:

**Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς
Ρωσικῆς Ὁμοσπονδίας
Κύριον Βλαδὶμηρον Πούτιν
Εἰς Μόσχαν**

Ἐξοχώτατε,

Μέ συντετριμμένην καρδίαν ἀπευθύνομεν τὴν παροῦσαν συλληπητήριόν μας ἐπιστολήν διὰ τὰ θλιβερά γεγονότα εἰς τὴν πόλιν Μπέσλαν τῆς Βορείου Ὁσετίας τῆς Ρωσικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἀτυχῶς, τὸ θηριῶδες πάθος τῶν τρομοκρατῶν

δέν ἐλυπήθη οὔτε τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ ἀδιακρίτως ἐθανάτωσαν τοὺς ἀνευθύνους καὶ ἀθῶους μικροὺς μαθητάς διὰ νὰ προξενήσουν εἰς μεγάλην ἔκτασιν θρήνων καὶ ὀδυρμούς εἰς γονεῖς καὶ ἀδελφούς.

Δεχθεῖτε παρακαλοῦμεν θερμὰ συλληπητήρια ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ (Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν) Ἑλλάδος.

Εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν εἰς ὑμᾶς καὶ κυρίως εἰς τοὺς συγγενεῖς τῶν θυμάτων.

Εὐχέτης πρὸς Κύριον
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἐπέδωσε τὸ συλληπητήριο μίνυμα τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τὸν Ρῶσον ἐπιτετραμμένον κ. Ποπῶφ.

Δέν ἐπιθυμοῦν εἰλικρινῇ διάλογον οἱ Νεομμερολογῖται

Ἀναφορικά μέ τὰ δημοσιεύματα τοῦ Τύπου σχετικὰ μέ τὴν ἐπιθυμία τῆς κρατικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά ἔλθει σέ ἐπαφή μέ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, ὡς ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος προέβη στήν ἀκόλουθη δήλωση πρὸς τὸν Τύπο:

«Παρά τίς τουλάχιστον δυὸ δηλώσεις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομου Β' πῶς ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἀνοικτὴ στόν διάλογο, ἡ Ἐκκλησία τοῦ νέου ἡμερολογίου προτίμησε νά ἐπιχειρήσει προσέγγιση μέ τὴν «παρατάξη» τοῦ πρώην Μητροπολίτου Φυλῆς καὶ Ὠρωποῦ κ. Κυπριανοῦ, ἡ ὁποία ὅπως πολὺ καλὰ γνωρίζουν ὅλοι οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ παροικοῦντες δέν ἐκπροσωπεῖ οὔτε κἂν τὸ 1/20 τῶν Ἑλλήνων πού ἀκολουθοῦν συνειδητὰ τὸ πάτριον ἑορτολόγιο.

Ἐπίσης παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ὅλοι γνωρίζουν καλὰ, ποιά εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ Ἑλλάδος καὶ ποιές οἱ παρατάξεις, ὁ κ. Χριστόδουλος προτίμησε τίς παρατάξεις, οἱ ὁποῖες εἶναι γνωστό πῶς προέκυψαν ἀπὸ πού προέρχονται καὶ πόσους (ἂν) ἐκπροσωποῦν.

Ἐάν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τοῦ νέου ἡμε-

Παιδικαὶ Κατασκηνώσεις τῆς Ἐκκλησίας μας

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά ἐνισχύσουν τὸ ἔργον τῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἐκκλησίας μας διὰ νά καλυφθῇ τὸ ὑπολειπόμενον χρέος δύνανται νά καταθέτουν τὰς εἰσφοράς των εἰς τοὺς κατωτέρω τραπεζικοὺς λογαριασμούς:

1. ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ: 52509327

2. ΕΘΝΙΚΗΣ: 840/74133194

Τὰς ἀποδείξεις τῶν καταθέσεων νά ἀποστέλλουν εἰς τὸ **Fax: 2310-668041** ὑπ' ὄψιν π. Παναγιώτου Παυλίδου

ρολογίου επιθυμεί νά ανοίξει έναν σοβαρό, ειλικρινή, ανοικτό καί έντιμο διάλογο γιά τό λεγόμενο «Παλαιομερολογητικό Ζήτημα» θά πρέπει νά γνωρίζει πολύ καλά πώς έμεις ούδέποτε τόν άρνηθήκαμε. Τό ζήτημα βεβαίως είναι πώς αντιλαμβάνεται τήν έννοια τής λέξεως «διάλογος».

Ώστόσο ή έμμονή τής Δ.Ι.Σ. τής Έκκλησίας τοῦ νέου ήμερολογίου νά επιχειρεῖ συχνά πυκνά έπαφές μέ γνωστές καί άνυπόληπτες παρατάξεις, μάς βάζει σέ σκέψεις γιά τό κατά πόσον ειλικρινής καί στέρεη είναι αὐτή ή «επιθυμία διαλόγου» μέ τήν Έκκλησία τών Γ.Ο.Χ. Ελλάδος.

Καταλήγοντας επιθυμοῦμε νά τονίσουμε πρὸς πᾶσα κατεύθυνση πώς ή Έκκλησία Γ.Ο.Χ. Ελλάδος καί ὁ Μακαριώτατος Προκαθήμενός της, Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καί πάσης Ελλάδος κ.κ. Χρυσόστομος Β' οὔδέποτε άρνήθηκαν τόν διάλογο μέ τήν κρατική Έκκλησία. Αντιθέτως, τόν επιζητοῦμε ὥστε νά καταθέσουμε τά Θεολογικά καί Κανονικά επιχειρήματά μας τά ὁποία μέ έλαφρότητα καί εύκολία κάποιιοι μάς άμφισβητοῦν.

“Οποιοι επιθυμεί νά επικοινωνήσῃ μέ τήν Έκκλησία Γ.Ο.Χ. Ελλάδος γνωρίζει πολύ καλά καί ποιός είναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί ποιά είναι ή διεύθυνσή του καί πώς είναι πάντα άνοικτός στήν επικοινωνία πρὸς ὄφελος τής Ὁρθοδοξίας. “Οποιοι πάλι επιθυμεί - γιά λόγους πού δέν μάς άφοροῦν - νά δηλώσει άπλά τό ενδιαφέρον του γιά τό Παλαιομερολογητικό Ζήτημα ὑπάρχουν πολλοί αὐτόκλητοι καί αὐτοαποκαλούμενοι Γ.Ο.Χ. μέ τούς ὁποίους μπορεῖ νά συνομιλήσῃ. Αὐτοί ὅμως δέν είναι ή Έκκλησία τοῦ πατρίου έορτολογίου!.

Έκ τοῦ γραφείου Τύπου τής Ἱερᾶς Συνόδου

Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι οἱ νεοημερολογῖται ΔΕΝ επιθυμοῦν ειλικρινή καί ἐπί ἴσοις ὅροις διάλογον μετά τών Γ.Ο.Χ. Ἐχουν αντίθετον προσανατολισμόν. Επιθυμοῦν προσέγγισιν μετὰ τών διαφόρων αίρετικῶν. Κατευθύνονται πρὸς τήν Πανθρησκείαν, τόν άπώτερον σκοπόν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Δέν ενδιαφέρονται διά τόν έπανατροχιασμόν των εἰς τήν πατρῶαν εύσέβεια. Διά τοῦτο, ἐνῶ ὁμιλοῦν περί διαλόγου ΔΕΝ άποτολμοῦν νά τόν πραγματοποιήσουν. Αὐτό καί μόνον φανερώνει τήν σαθρότητα τών επιχειρημάτων των, τά ὁποία δέν άντέχουν νά αντιμετωπίσουν τό φῶς τής αλήθειας.

ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Μέ τήν έμπρακτον αγάπην καί ὑποστήριξιν τών πιστῶν τής Έκκλησίας μας ἤδη ή άνεγερσις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Μυτιλήνης ἔφθασε εἰς τό στάδιον πρό τής στεγάσεως.

Ὁφείλομεν ἅπαντες νά στηρίξωμεν τήν προσπάθειαν τών άκριτῶν ἀδελφῶν μας διά νά ολοκληρώσουν τό θεάρεστον ἔργον των.

**Διά κάθε οικονομικήν ενίσχυσιν
ἔχει άνοιχθεῖ ὁ κάτωθι λογαριασμός
Ἑθνικῆς Τραπεζῆς: 841/742090-01.**

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 210 38 28 280 - Fax: 210 38 47 365
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΜΑΞΙΜΟΣ

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἑσωτερικοῦ ἔτησίᾳ 6 εὐρώ

Ἐξωτερικοῦ ἔτησίᾳ δολλάρια 60

Τιμή φύλλου 0,5 εὐρώ

Ἐπιστολαί, συνδρομαί καί ἐμβάσματα ἀποστέλλονται
εἰς τά γραφεῖα: Περιοδικόν «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας»
Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Συντάσσεται ὑπό Ἐπιτροπῆς.